

Franse Alpen (do 7 tot do 14 juni)

door Luuk - 28 juli 2018

Voorgaande aan deze rit hadden we een clubrit naar Gerarmèr in de Vogezen. Als je dan toch al in Frankrijk bent, dan is de verleiding groot om nog wat verder naar het zuiden af te zakken. Vandaar dat we een aansluitende rit door de Franse Alpen gepland hadden.

Dag 1 Gérardmer - Les Diablerets

(353 km - 05:28)

Vanuit Gerarmèr werd nog genoten van de rit door de bergen van de Vogezen, naar Mulhouse. Vanaf Mulhouse hebben de snelweg richting Bern gevolgd, zodat we snel even wat kilometers konden maken.

Voor een ritje over de Zwitserse snelwegen moet wel een tolsticker worden aangeschaft, Dat hadden we in Nederland al gedaan, zodat we bij de grens zo door konden rijden. Het is overigens ondoenlijk om zonder zo'n sticker door Zwitserland te rijden, Voordat je het weet zit je zonder sticker op de snelweg en loop je het risico op een boete van CHF 200.

Schitterend: Regional Park Gruyère Pays-d'Enhaut

Vlak voor Bern werd de snelweg verwisseld voor de kleinere wegen, om door het mooie Natuurpark Gantersch en het Regional Park Gruyère Pays-d'Enhaut te rijden. Een mooi voorproefje op de Alpen. Het weer was redelijk, met af en toe een bui. Daar hadden we gelukkig regenpakken voor meegenomen. Overnacht werd in hotel Le Chamois in het wintersport plaatsje Les Diablerets. Uitgestorven zo leek het, en gelukkig was een restaurant vlakbij het hotel geopend voor het diner.

Dag 2 Les Diablerets - Termignon

(334 km - 06:11)

Na een goede nachtrust de bagage weer inpakken en de koffers aan de motor hangen alvorens te ontbijten. Bij het binnentreden van de ontbijtzaal was het een drukte van jewelste. Er was in de avond nog een grote groep Chinezen met bussen aangevoerd. Het ontbijtbuffet was compleet geplunderd, maar we konden

hotel Le Chamois in Diablerets

nog wat voedsel bemachtigen.

Vandaag staat een heel mooie rit op het programma, naar de wintersportplaats Termignon. De route loopt over erg veel mooie passen; de ene nog mooier als de andere. Genieten, tot we een bord tegenkwamen aan de voet van de Col de la Colombiere, dat de pas gesloten was. Daar hadden we even niet op gerekend. Terwijl we staan te overleggen over wat te doen, komt een groep motorrijders ons tegemoet gereden met de duimen omhoog. Een stuk de berg opgereden en de borden gaven nog steeds aan dat de pas gesloten was. Toch maar even bij het lunch restaurant gevraagd of de pas echt open was. De pas bleek "al" een uur open te zijn.

Col.de la Colombiere

Na de lunch ging het verder over de Col.de la Colombiere en nog vele andere passen naar Nationaal park Vanoise, met de hoogste berg van de dag: de Col de l' Iseran. (2770 m). Helaas bleek deze bergpas afgesloten te zijn, vanwege sneeuw. Een paar weken ervoor had het nog erg veel gesneeuwd en de sneeuw was nog (lang) niet opgeruimd.

Dat werd dus omrijden richting ons hotel; een saaie weg. Onderweg nog maar eens naar het hotel in Termignon gebeld of ze nog kamers vrij hadden, maar dit hotel bleek gesloten (of verdwenen). Daarom maar met booking.com gezocht naar een ander optie: hotel du Soleil in Aussois hotel. Dit bleek een leuk hotel te zijn met bar, restaurant en een garage voor de motoren.

Dag 3 Aussois - Valberg

(331 km - 05:41)

Vandaag weer een mooie rit door een heel rustig stuk Frankrijk, met mooie berglandschappen.

Ook op deze mooie dag weer een schitterende rit op het programma. met de Col du Telegraph, Col du Galibier, Col du Lautaret, Col d'Ízoard, Col d'Agnel, Col de Vars, Col de la Cayolle, Col de Valberg, om er maar eens een paar te noemen. Veelal bekend van de Tour de France, maar deze keer "live" te bewonderen. Alles ging voorspoedig, maar aan de voet van de Col d'Ag-

Col du Galibier

nel (2744 m) kwamen een bord tegen dat de pas gesloten was. Toch maar even een stuk naar boven gereden, maar een motorrijder die ons tegemoet kwam gaf aan dat de pas echt dicht was.

Rechtsomkeer dan maar en dat gaf in ieder geval tijd voor een uitgebreide lunch op een terras aan de voet van de pas.

Genieten was het zeker en het weer was super. Zonnig en warm. Ook vandaag de ene mooie pas na de andere en het was echt de moeite waard.

De route van vandaag was pittig en al op de derde dag heb je het gevoel dat je al minimaal een week weg bent. Maar gelukkig nog een paar dagen te gaan. We overnachtten vandaag in Valberg, op de gelijknamige Col.

Dag 4 Valberg - Auron

(316 km - 05:51)

Op deze dag een pittige etappe. Eerst door de mooie Gorge de Dalius, bekend van de overhangende "balkons" naar het zuiden en dan via Puget-Theniers naar de Gorge du Glans. Deze laatste twee wegen vielen een beetje tegen en daarom zou ik zit deel van de route in het vervolg overslaan. De route "R4A deel 1 kort Valberg - Auron" heeft dus de voorkeur. Verder via de Col de la Couillole naar de schitterende Col de Turini. Dit is een echt mooie pas. Aansluitend ging het verder over de Col de Braus. En toen duurde het nog een hele tijd voordat we weer een bezinepomp tegen kwamen; net gehaald.

Dan weer noordwaarts over de Col d'Isola naar hotel Le Blainon in de verlaten wintersportplaats Auron. Hotel met terras en restaurant.

Col de la Cayolle

Col de Turini

Dag 5 Auron - Saint-Jean-de-Maurienne

(373 km - 07:07)

Vandaag staat een spectaculaire rit over de Col de Raspailon, Col de la Bonnette en de Cime de la Bonnette op het programma. Een blik naar buiten voorspelt niet veel goeds: regen!

Ook na het ontbijt regent het nog steeds; regenpak aan en rijden maar. Al soppend wordt de Col de la Bonnette (2715 m) bereikt; het is opgehouden met zachtjes regenen. Toch maar naar boven, want anders moeten we ver omrijden.

Naarmate we hoger komen neemt de temperatuur nog wat verder af en loopt het zicht sterk terug. Bovenaan de col staat de display op 4 graden Celsius en dit is in doorwaai-kleding, met truitje en regenpak, niet echt comfortabel. De waterdichte zomerhandschoenen zijn duidelijk niet geschikt voor deze temperaturen. We kunnen nog ver naar boven naar de Cime de la Bonnette (2802 m), maar de sneeuw is nog niet opgeruimd en ik heb geen sneeuwkettingen voor mijn motor.

Rillend weer de berg af en na enige tijd werd het zowaar droog en de temperatuur begon op te lopen. Wat een weelde.

Bij het Lac de Serre-Ponçon was het mooi zonnig en warm geworden. Het meer lag er mooi bij.

De dag was nog niet voorbij, want de Col du Noyer, Col de Glandon, Col de la Croix de Fer moesten nog geslecht worden. En passant werd ook de Alpe d'Huez meegenomen. De "Balcony roads" ten zuiden van Alpe d'Huez werden overgeslagen vanwege tijdgebrek. Door de nattigheid waren we zeker twee uur kwijtgeraakt. Het beoogde hotel in Saint-Jean-de-Maurienne was helaas volgeboekt. Geen enkel ander hotel was hier beschikbaar, dus besloten we weer naar hotel du Soleil in Aussois te gaan: zo'n twintig minuten rijden. We werden weer vrolijk begroet door de hond en de overnachting was weer prima.

Regen

Col du Noyer

Dag 6 Saint-Jean-de-Maurienne - Fribourg

(373 km - 06:11)

De volgende dag een rit terug naar Zwitserland, maar uiteraard wel met de nodige passen. De voorband van een van de motoren begon echter dermate slecht (kaal) te worden, dat besloten

werd deze ergens te laten vervangen. De eigenaar van het hotel kende een motorzaak in Saint-Jean-de-Maurienne. Deze bleek de band op voorraad te hebben. Ze hadden eigenlijk geen tijd om deze erop te zetten, maar ze maakten gewoon tijd. Geweldig!

Na een oponthoud van bijna 3 uur werd de dag etappe gestart, met de wetenschap dat Fribourg niet meer haalbaar was. De voorband werd ingereden op de Col de Chaussy met 18 haarspeld bochten. Dan via de Col de la Madeleine en de kleine St. Bernhardpas naar Italië. Om de verkeersdrukte bij Aosta te vermijden, werd een bochtig weggetje gereden. Dit was een heftig weggetje en was een goede vervanging voor de VRO-training voor de komende jaren. Steil, smal, korte haarspeldbochten, maar wel mooi.

Kleine St. Bernhard pas

Hierna begon de regen zich weer aan te kondigen en bij het aanrijden van de Grote St. Bernhard pas (2467 m) was duidelijk dat dit geen pretje zou gaan worden. Het werd, net als de dag ervoor koud, regen en mistig. Wederom werd 4 graden Celsius gezien en het zicht was niet meer dan zo'n 50 meter (max.). Van de Grote St. Bernhardpas dus niet veel gezien, maar de ervaring was speciaal. Net na het hoogste punt werd op 2500 meter hoogte hotel Auberge de l'Hospice gevonden, maar we besloten door te rijden; misschien gaat het hier vannacht wel sneeuwen?

Wat lager werd een ander hotel gevonden. Met eigen restaurant en een warme douche.

Dag 7 en 8 Via Luxemburg naar huis

Het was duidelijk dat we hier vandaan niet toeristisch in twee dagen naar huis konden rijden. Het belangrijkste deel van de route was gereden en we besloten een route te maken naar ons favoriete hotel: Hotel de la Sûre in Ech sur Sûre in Luxemburg. Dat dit voornamelijk snelweg was, vonden we acceptabel. Na een heerlijke nacht in Hotel de la Sûre zijn we toeristisch binnendoor gereden naar de Nederlandse grens en dan via de snelweg naar huis.

We kunnen terugkijken op een geweldige trip. Wellicht is een dag extra onderweg een goede optie.

Vertrek bij Hotel de la Sûre